

OTÁZKY K PRÍPRAVE NA PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE

1. Odkiaľ je svet? BOH STVORITEĽ
Stvoril ho Pán Boh z ničoho.
2. Kto je Pán Boh?
Náš nebeský Otec a Pán celého sveta.
3. Aký je Pán Boh?
Je neviditeľný, všadeprítomný a večne živý.
4. Prečo Pán Boh mohol stvoriť svet?
Lebo všetko vie a aj môže urobiť. Je vševediaci a všemohúci.
5. Ako Pán Boh stvoril človeka? PRVÍ ĽUDIA
Do stvoreného tela mu vdýchol nesmrteľnú dušu.
6. Kto sú anjeli?
Duchovia, ktorí nemajú telo, ale majú rozum a slobodnú vôľu.
7. Kto je diabol?
Zlý anjel, ktorý nás navádza na hriech.
- * * * * *
8. Čo je to hriech? DEDIČNÝ HRIECH
Neposlušnosť voči Pánu Bohu.
9. Aký hriech spáchali Adam a Eva?
Dedičný, lebo ho zdedili všetci ľudia aj s utrpením.
10. Čím človek zhreší?
Myšlienkami, slovami, skutkami a zanedbávaním dobrého.
11. Aké sú hriechy? KAIN A ÁBEL
Ťažké a ľahké.
12. Kedy spáchaš ťažký hriech?
Keď celkom vedome a dobrovoľne poruším prikázanie vo veľkej veci.
13. Kedy spáchaš ľahký hriech?
Keď nie celkom vedome a dobrovoľne alebo v malej veci zhreším.
14. Aký je Pán Boh voči dobrým a zlým? NOE A POTOPA
Spravodlivý, dobrých odmení a zlých potrestá.
15. Ako odmení duše v nebi?
Budú vidieť Pána Boha a budú blažené bez konca.
16. Čo sa stane s tým, ktorý zomrie v ťažkom hriechu?
Jeho duša ide do pekla, lebo v nej nie je Boh, ale diabol.
17. Čím sú potrestané duše v pekle?
Nemôžu vidieť Pána Boha a večne trpia.
18. Čo sa stane s tým, ktorý zomrie v ľahkých hriechoch?
Jeho duša ide do očistca, aby sa očistila od hriechov.
- * * * * *
19. Čo sa stalo pri našom krste? ČERVENÉ MORE
Pán Boh nám odpustil dedičný hriech a prijal nás za Božie deti.
20. Aký dar sme dostali pri krste?
Božiu milosť.
21. Čo je to Božia milosť?
Neviditeľný Boží dar, ktorý našu dušu posväcuje a posilňuje.
22. Akú poznáme Božiu milosť?
Poznáme posväcujúcu a pomáhajúcu milosť.

23. Načo nám dal Pán Boh prikázania?
Aby sme ho poslúchali a tak do neba prišli.

SINAJ

* * * * *

24. Kto neverí v Pána Boha?
Kto si myslí, že nejestvuje.

25. Kto verí v povery?
Kto si myslí, že nejaké veci, zvieratá alebo ľudia mu prinesú šťastie alebo nešťastie.

26. Kto sa hanbí za vieru?
Kto sa nevie priznať pred ľuďmi k viere.

27. Čo je to modlitba?
Rozhovor s Pánom Bohom.

28. Kto sa modlí nedbalo a nesústredene?
Kto pri modlitbe leží, obzerá sa a pohybuje, alebo myslí na iné veci.

29. Kto sa modlí vlastnými slovami?
Kto si sám vytvorí modlitbu, pri ktorej Pána Boha odprosuje, ďakuje mu a prosí ho za seba i iných.

30. Čo sú sväté veci a zasvätené osoby?
Kríž, kostol, svätená voda, prežehnanie sa, pokľaknutie, modlitba, svätý obraz; potom kňaz, biskup, pápež, rehoľníčka...

31. Kedy nemusíš ísť na svätú omšu?
Ked' som chorý alebo v nemocnici.

32. Komu neplatí svätá omša?
Kto ju sleduje len z rozhlasu a z televízie, kto zmešká bohoslužbu slova a cez omšu stojí vonku.

33. Kto je sebecký?
Kto nechce druhému pomôcť, hoci môže.

34. Kto závidí?
Kto je smutný z toho, že sa inému darí lepšie ako jemu.

35. Kto je lakomý?
Kto sa nechce podeliť, alebo požičať, čo vtedy nepotrebuje.

36. Čo znamená odpustiť?
Prestať sa hnevať a preukázať vinníkovi lásku.

37. Čo mám urobiť, aby mi druhí odpustili?
Mám ich odprosiť a svoju vinu napraviť.

* * * * *

38. Kto je Najsvätejšia Trojica?
Jeden Boh v troch božských osobách - Otec, Syn a Duch Svätý.

ZVESTOVANIE

39. Kto je Ježiš Kristus?
Boží Syn, ktorý sa stal človekom, aby nás vykúpil.

40. Kde sa narodil Pán Ježiš?
V Betleheme pred 2 000 rokmi.

NARODENIE

41. Kto je otcom Pána Ježiša?
Otcom je nebeský Otec. Svätý Jozef bol ochrancom Pána Ježiša.

42. Kto je matkou Pána Ježiša?
Panna Mária, ktorá bola uchránená od dedičného hriechu.

43. Ako Pán Ježiš dokázal, že je Boh?
Svojimi zázrakmi, proroctvami a svätým životom.

DODATOK :

- ✓ Kto môže pokračovať v príprave k prvému svätému prijímaniu?
Ten, kto ovláda základné modlitby: Prežehnanie, Otčenáš, Zdravas, Sláva; pozná: Verím v Boha, Desatoro Božích prikázaní; vie správne odpovedať na otázky 1-43 a robí si úlohy z náboženstva; každý deň sa modlí, chodí na svätú omšu každú nedeľu a prikázaný sviatok, ako aj zachováva Božie prikázania.
- ✓ Ako majú rodičia pomáhať svojim deťom pri príprave na prvé sväté prijímanie?
Spoločne sa denne modlievať, chodiť s deťmi na sväté omše a venovať sa svojim deťom. Vychovávať ich podľa viery a pomáhať im správne si spytovať svedomie. Vracat' sa s nimi k preberaným témam, učiť ich modlitby a otázky, ako aj vysvetliť, čomu nerozumejú.

ÚLOHA PRE DETI:

Je potrebné, aby deti boli pozorné na sv. omši a snažili sa zapamätať si niečo z nedeľnej kázne kňaza (napríklad nejakú myšlienku, príklad, krátky obsah kázne) a za pomoci rodičov si to aj doma zapísali. Takto to treba urobiť aspoň z piatich sv. omší. Vypracovanú úlohu odovzdajú potom kňazovi alebo mu ju predložia k nahliadnutiu počas skúšania.

TREBA SA NAUČIŤ NASPAMÄŤ:

Znamenie kríža – prežehnanie sa:

V mene Otca i Syna i Duchu Svätého. Amen.

Modlitba Pána - Otče náš

Otče náš, ktorý si na nebesiach,
posväť sa meno tvoje, príd' kráľovstvo tvoje,
bud' vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi.
Chlieb náš každodenný daj nám dnes
a odpusť nám naše viny,
ako i my odpúšťame svojim vinníkom,
a neuveď nás do pokušenia,
ale zbav nás Zlého. Amen.

Anjelské pozdravenie – Zdravas Mária:

Zdravas', Mária, milosti plná, Pán s tebou.
Požehnaná si medzi ženami
a požehnaný je plod života tvojho, Ježiš.
Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriešnych
teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

Sláva Otcu:

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému;
ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz,
i vždycky, i na veky vekov. Amen.

6. hlavných právd:

1. Boh je len jeden.
2. V Bohu sú tri božské osoby: Otec, Syn a Duch Svätý.
3. Boží Syn sa stal človekom, aby nás vykúpil.
4. Boh je spravodlivý sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých tresce.
5. Duša človeka je nesmrteľná.
6. Božia milosť je na spásu potrebná.

Apoštolské vyznanie viery

Verím v Boha, Otca všemohúceho,
Stvoriteľa neba i zeme,
i v Ježiša Krista, jeho jediného Syna, nášho Pána,
ktorý sa počal z Duchu Svätého,
narodil sa z Márie Panny,
trpel za vlády Poncia Piláta,
bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný,
zostúpil k zosnulým,
tretieho dňa vstal z mŕtvych,
vystúpil na nebesia,
sedí po pravici Boha, Otca všemohúceho.
Odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.
Verím v Duchu Svätého,
v svätú Cirkev katolícku,
v spoločenstvo svätých,
v odpustenie hriechov,
vo vzkriesenie tela
a v život večný. Amen.

Desatoro Božích prikázaní

1. Ja som Pán, tvoj Boh! Nebudeš mať okrem mňa iných bohov, ktorým by si sa klaňal.
2. Nevezmeš Božie meno nadarmo.
3. Pamätaj, že máš svätit' sviatočné dni.
4. Cti svojho otca a svoju matku.
5. Nezabiješ.
6. Nezosmilniš.
7. Nepokradneš.
8. Nebudeš krivo svedčiť proti svojmu bližnému.
9. Nebudeš žiadostivo túžiť po manželke svojho bližneho.
10. Nebudeš túžiť po majetku svojho bližneho.

PRE RODIČOV: Myšlienky z príhovoru pápeža Františka o výchove detí (Vatikán, 20. máj 2015)

Sv. Pavol: «Vy, deti, poslúchajte rodičov vo všetkom, lebo to je milé Pánovi. A vy, otcovia, nedráždite svoje deti, aby nezmalomyselneli». To je múdre pravidlo: dieťa je vychovávané k tomu, aby počúvalo rodičov a bolo poslušné voči nim ako tým, ktorí sa usilujú nedirigovať ho nevhodným spôsobom, pre ktorý by deti mohli zmalomyselnieť. Deti majú rásť krok za krokom, bez toho, aby strácali odvahu.

Je zložité vychovávať pre rodičov, ktorí svoje deti vídajú iba večer, keď sa vracajú domov unavení z práce. Tí, čo majú to šťastie, že majú prácu! A ešte ťažšie je to pre rozvedených rodičov, ktorí sú zaťažení touto ich situáciou. Je pre nich náročné vychovávať, mali ťažkosti, rozišli sa a dieťa je mnohokrát ako rukojemník, otec mu rozpráva zle o mame a mama o otcovi, a takto sa narobí veľa zla. Poviem vám, rozvedeným manželstvám: Nikdy, nikdy nestavajte vaše dieťa do pozície rukojemníka! Vy ste sa rozišli pre mnohé ťažkosti a dôvody. Život vám priniesol túto skúšku, ale deti nech nenesú bremeno tohto rozdelenia, nech deti nie sú používané ako rukojemníci proti manželke, manželovi, nech rastú tak, že budú počuť, že mama rozpráva dobre o otcovi, aj keď nie sú spolu, a že otec rozpráva dobre o mame. Pre rozvedené manželstvá je to veľmi dôležité a aj veľmi ťažké, ale dokážete to.

Je tu predovšetkým otázka: Ako vychovávať? Akú tradíciu máme dnes našim deťom odovzdať?

„Kritickí“ intelektuáli každého druhu umlčali rodičov tisícmi spôsobmi, aby uchránili mladé generácie pred ujмами – ozajstnými i domnelými – plynúcimi z rodinnej výchovy. Rodina bola obvinená, medzi iným, z autoritárstva, protežovania, konformizmu, z potláčania citov plodiaceho konfliktu.

Týmto činom došlo k rozštiepeniu medzi rodinou a spoločnosťou, medzi rodinou a školou, výchovné spojenectvo sa dnes narušilo, a tak sa výchovný súlad medzi rodinou a školou dostal do krízy, keďže bola podkopaná vzájomná dôvera.

Príznakov je mnoho. Napríklad, v škole sa podlomili vzťahy medzi rodičmi a učiteľmi. Niekedy dochádza k napätiam a vzájomnej nedôvere, a dôsledky prirodzene dopadajú na deti. Z druhej strany, rozmnožili sa takzvaní «špecialisti», ktorí obsadili úlohu rodičov aj v najintímnejších aspektoch výchovy.

Učiteľka v škole napomenie dieťa a dá mu poznámku pre rodičov. Spomínam si na jednu osobnú úsmevnú príhodu. Raz, keď som bol vo štvrtej triede základnej školy, povedal som jedno škaredé slovo učiteľke a ona, dobrá žena, si zavolała moju mamu. Mama prišla na nasledujúci deň, porozprávali sa a potom si ma zavolali. A mama mi pred učiteľkou vysvetlila, že to, čo som vykonal, bola nepekná vec, ktorú som nemal urobiť. Mama to urobila s veľkou láskavosťou a požiadala ma, aby som poprosil učiteľku o prepáčenie. Urobil som tak a potom som bol spokojný, pretože sa príhoda skončila dobre. - Toto však bola len jej prvá kapitola! Keď som sa vrátil domov, nasledovala druhá kapitola – dovtípte sa sami!

Dnes, keď učiteľka v škole urobí podobne, na druhý deň jej to prídu rodičia, alebo jeden z rodičov, vyčítať, pretože «technici» hovoria, že deti nemožno takto napomínať. Ako sa zmenili veci! No rodičia sa nesmú sami vyčleniť z výchovy svojich detí.

Je zrejmé, že takáto koncepcia nie je správna, nie je harmonická, nie je dialogická, a namiesto toho aby napomáhala spolupráci medzi rodinou a ostatnými aktérmi výchovy, školami, ale aj telovýchovnými a mnohými ďalšími výchovnými ustanovizňami, stavia ich proti sebe.

Kresťanské spoločenstvá sú povolané, aby ponúkli podporu výchovnému poslaniu rodín, a robia tak najmä vo svetle Božieho slova. Apoštol Pavol pripomína vzájomnosť povinností rodičov a detí: «Vy, deti, poslúchajte rodičov vo všetkom, lebo to je milé Pánovi. A vy, otcovia, nedráždite svoje deti, aby nezmalomyselneli» (Kol 3,20-21). Základom toho všetkého je láska, tá, ktorú nám daruje Boh, a ktorej nechýba rešpekt, ktorá «nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé... všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží» (1 Kor 13,5-7). Aj v najlepších rodinách je potrebné znášať sa navzájom a to si vyžaduje veľkú trpezlivosť. Veľkú trpezlivosť pre znášanie sa navzájom. Ale taký je život! Život sa netvorí v laboratóriu, ale v realite. Sám Ježiš prešiel rodinnou výchovou.

Aj v tomto prípade milosť Kristovej lásky privádza k naplneniu to, čo je vpísané do ľudskej prirodzenosti. Koľko máme obdivuhodných príkladov kresťanských rodičov plných ľudskej múdrosti! Sú dôkazom toho, že dobrá rodinná výchova je chrbovou kosťou ľudstva. Jej spoločenské vyžarovanie je zásobárňou, ktorá

umožňuje vyplniť medzery, zranenia, deficity materstva a otcovstva, ktoré prežívajú menej šťastlivé deti. Toto vyžarovanie môže konať ozajstné zázraky. A v Cirkvi sa tieto zázraky dejú denne!